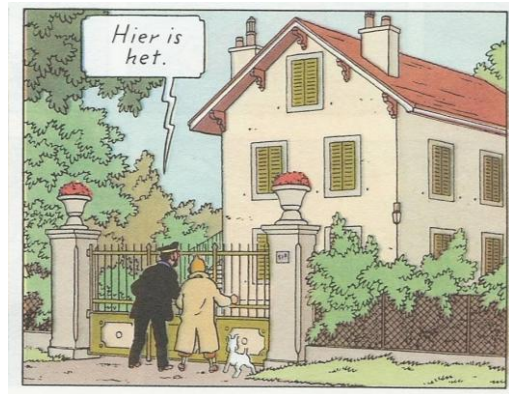

Geïnteresseerd in Kuifjes avonturen?

Een van de boeken speelt deels in Nyon en al lopend over de GR5 kom je 65 jaar na dato nog bouwwerken tegen, waar Kuifje-toeristen een speciale reis voor ondernemen.

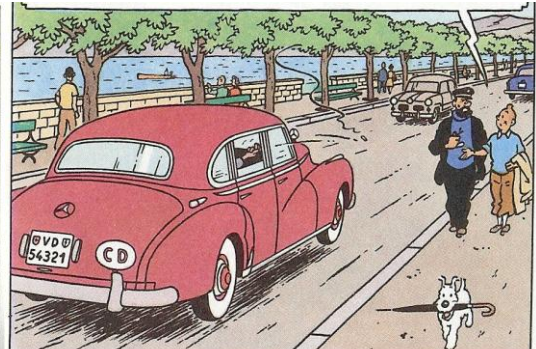
Het gaat om het boek **“de zaak Zonnebloem”** waarin professor Zonnebloem een congres voor kernfysici bezoekt in Geneve en een afspraak heeft met collega Topolino, wonende Route de Saint-Cergue 114. Je ziet het huis (genaamd “le Groseillier” of “de aalbesstruik”) aan je rechterkant liggen zo gauw je de Asse bent overgestoken en de grote weg opkomt. De GR5 gaat linksaf, het huis ligt enkele meters naar rechts.

Verderop in het boek zal het huis ontploffen.

De kade in Nyon →

← Afdalend naar het centrum kom je langs het kasteel en bij de fontein met het standbeeld van Maître Jacques. Hij valt nauwelijks op, die oude vaandeldrager doordat een overijverige restauranthouder er een terrasje omheen heeft gebouwd.

De villa is ontploft, daar komt de brandweer. Een medewerker van Hergé kopieert ijverig de door Jean Dupont gestuurde foto's van de plaatselijke brandweervagens. En die bestaan nog. Eén ervan, de jeep met vierwielaandrijving, staat nog steeds in de brandweerkazerne van Nyon. Service du feu - Nyon - 1953 staat er op de deur. Vrijwilliger Jacques Muhlemann start moeizaam, heel moeizaam, ten gerieve van Jan, de Willys-jeep. «Tot 1991 heeft hij dienst gedaan. Toen is hij ook helemaal opgelapt. Alles klopt, behalve de originele nummerplaat uit de strip. Die is opgekocht door een particulier die er niet van wil scheiden.» Het andere vehikel, het Renault-brandweerbussje, bestaat ook nog. «Is indertijd verkocht aan een boer en nu in het bezit van ene Daniel Lude, een schroothandelaar in Nyon», zo zegt Muhlemann.

Het stond geschreven dat Kuifje ooit eens in Zwitserland moest komen. Hergé trekt er als scout verscheidene keren doorheen. De Franstalige Zwitsers zullen al heel vroeg Kuifje leren kennen. Hergé's baas Abbé Wallez, de directeur van de Brusselse krant Le Vingtième Siècle, overtuigt Abbé Chavanne, collega en ook geestelijke, om vanaf 1932 Kuifje te plaatsen in L'Écho Illustrée. Na de oorlog wordt Jean Dupont hoofdredacteur van dat Geneefse weekblad. Zijn zoon Bernard Dupont: «Een keer per jaar kwam Hergé naar Genève voor zijn auteursrechten. Een vriendenprijsje. Op dat moment kon Hergé makkelijk Kuifje plaatsen in andere, grotere Zwitserse bladen. Maar hij bleef trouw aan de Echo. Later, in de lente van 1954, zou mijn vader hem helpen met de Zwitserse decors voor 'De Zaak Zonnebloem'.»

Hergé kent dus Zwitserland. Gaat er, nog met zijn eerste vrouw Germaine, na de oorlog met vakantie in Gland, tussen Nyon en Lausanne. In 1947 nodigt Koning Leopold III hem uit in het Zwitserse ballingsoord Pregny. Een jaar later leert hij, weer eens in Zwitserland, een vissersfamilie kennen. Eenvoudige mensen die schitterend en godvergeten mooi wonen aan de oevers van het meer. Hergé verliest er zijn hart. Vergeet er alles, zelfs Kuifje. Hij is zo enthousiast dat hij de koning uitnodigt om te komen vissen. Totdat hij een brief krijgt van Germaine: «Als je niet voor mij naar huis komt, doe het dan tenminste voor Kuifje...»